

an paa, er at gennemføre en Afviklingslov, men vel at mærke en Afviklingslov, der kan tjene til en Afvikling af Bolignøden. Og i den Henseende vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa det Arbejde, der nu gøres fra Parcellforeningernes Side. Jeg mener, at disse fortjener varm og virksom Støtte. Men før Bolignøden er afviklet, kan der ikke, uden at der sker Skade for alt for mange Hjem rundt om i Landet, være Tale om at afvikle Huslejeloven. Det Lovforslag, vi her i Dag behandler, har jo en vis Forbindelse med de Jordlovsforslag, der for ikke lang Tid siden lagde saa stort Beslag paa Tingets Opmærksomhed. I begge Tilfælde gælder det om at skabe Mulighed for, at nye Hjem kan dannes, og at Befolkningen kan leve under saa gode Kaar som muligt. Men før man gennem en Udvikling af Boliglovgivningen har gjort det muligt at komme bort fra den i samfundsmæssig Henseende ulyksalige Sammenstuvning, der nu findes, vil der ikke — hvis der ikke skal ske samfundsmæssig Skade — kunne være Tale om en Afvikling af Huslejeloven. Afviklingen bør ske saaledes, at man først og fremmest søger at afvikle Bolignøden og, efterhaanden som det sker, ogsaa afvikler Huslejeloven.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Det ærede Medlem, der nu talte (Heilesen), bemærkede, at Forhøjelsen af Huslejen for de gamle Ejendomme skulde være mindre paa Grund af de mindre Produktionsomkostninger. Jeg finder, at vi, der repræsenterer det frie Erhverv, meget nødtigt skulde komme ind paa en saadan Betragtning. Vi kan ikke nøjes med 30 pCt. Forhøjelse af vore Indtægter, den Forhøjelse, som vi nu gaar med til at give Husejerne uden Nævnens Indblanding. Jeg finder det ærede Medlems Bemærkning ganske uværdig for en Repræsentant for det frie Erhverv, som ikke for sit eget Vedkommende vil nøjes med 30 pCt.s Forhøjelse af Indtægten.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen har Ordet for en kort Bemærkning.

F. K. Madsen: Erhvervspartiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kayser, var meget glad over, at Venstres Ordfører Hr. Hagbart Berg havde udtalt, at man skulde

se at komme bort fra at lovgive paa dette Omraade. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Kayser mente, at Ejendomsretten skulde bevares fuldt ud, og at man ikke paa nogen Maade maatte røre ved denne. Der kommer han dog vist noget i Uoverensstemmelse med sit eget Partis Medlemmer, thi sikkert den allerstørste Part af det ærede Medlems Parti er Lejere, og der er vist i høj Grad interesserede i, at man lovgiver paa dette Omraade. Det ærede Medlem talte ogsaa om, at man havde ventet for længe med at lovgive paa dette Omraade, og derved var man kommet ind i den Nødstilstand, at der ingen Boliger var. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at hvis man havde fulgt Socialdemokratiet i Kommunalbestyrelsen i 1911, 1912 og 1913, saa havde man kunnet undgaa en Del af Bolignøden. Da Socialdemokratiet den Gang i Københavns Kommunalbestyrelse stillede Forslag om, at Kommunen skulde skride til at bygge, var der ikke et eneste af de andre Partiers Medlemmer, som vilde støtte Socialdemokratiet i dette Krav. Det var udelukkende Socialdemokratiet, som hævdede, at man maatte skride til at opføre Bygninger; at Kommunen maatte gøre noget, fordi der vilde komme en Tid, da det var umuligt at skaffe Boliger. Men den Gang stod alle mod Socialdemokratiet. Først da Socialdemokraterne blev flertal i Kommunalbestyrelsen, først da kom Boligbyggeriet i Gang. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at hvis man havde begyndt i rette Tid og havde fulgt Socialdemokratiet, den Gang, det krævede, at Kommunalbestyrelsen skulde gaa i Gang med Boligbyggeri i København, havde man ikke været saa langt ude i Bolignød, som man er nu. Hvis man imidlertid tror, at man i en nær Fremtid kan undvære en Lovgivning paa dette Omraade, tager man sikkerlig fejl. Saa længe 10 000 Familier bor rundt omkring hos andre Familier eller er indkvarterede i Barakker o. s. v., kommer man ikke udenom at maatte have en Lovgivning paa dette Omraade; saa længe der her i Byen er Familier, der maa bo hos andre, er det nødvendigt gennem Loven at beskytte dem og komme dem til Hjælp.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou mente, at mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kayser skulde